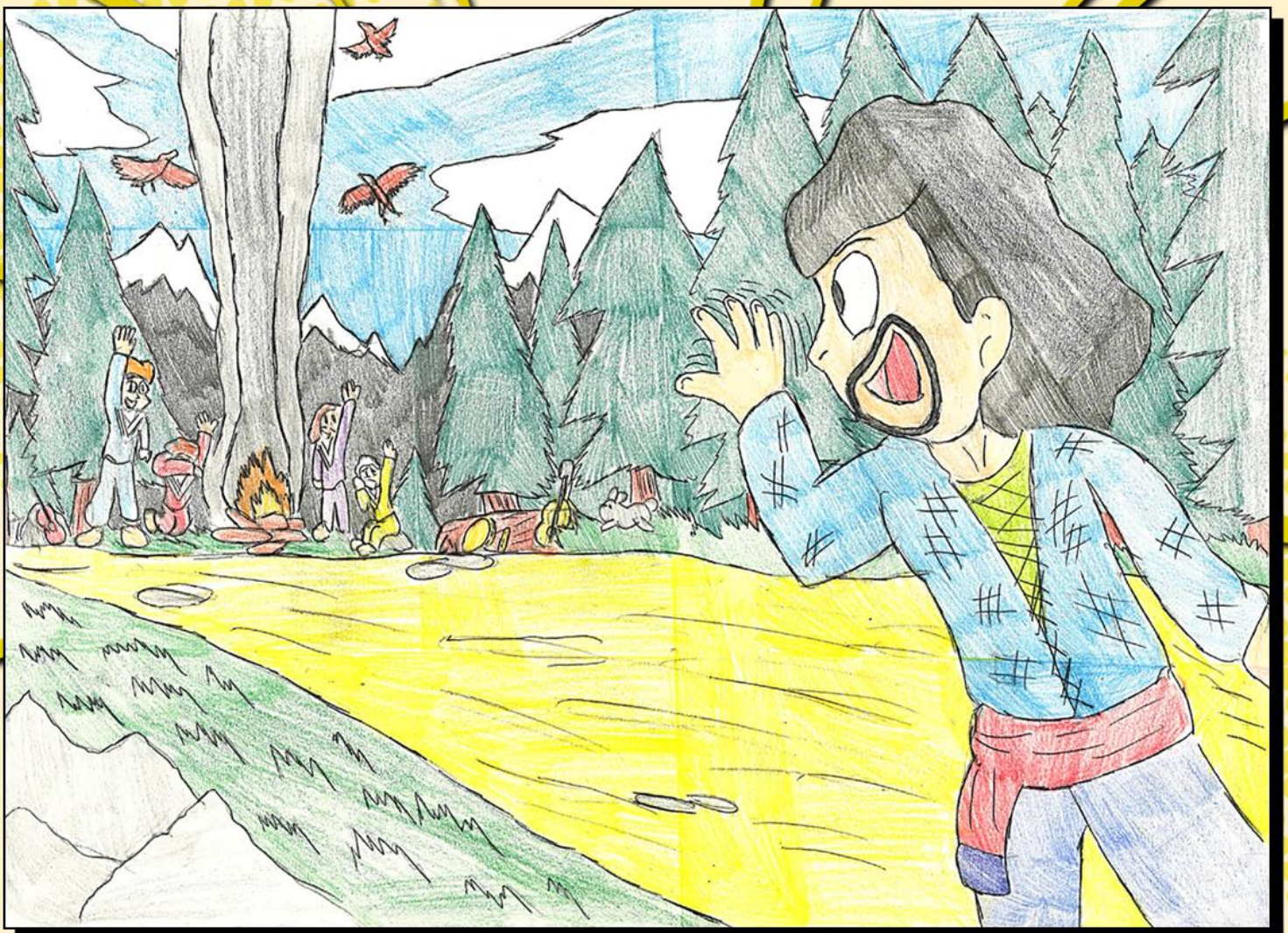

Capítol 13

**En Pere Saputo visita
a les seves amigues les
novícies i s'acomiada dels
seus companys els tunos**

Braulio Foz:

- Al segon dia de viatge,
en Pere i els tunos van arribar al poble on vivien les novícies,
amigues d'en Pere al convent.
A les 10 del matí van decidir dinar
A l'hostal del poble.

Mentre dinaven, va arribar un home elegant que els va dir:

Home elegant:

- Si us plau, senyors de la tuna,
podeu venir a casa meva a tocar música?
Vull celebrar una festa amb la meva família
i alguns amics i veïns.

Als tunos els va semblar bé.

Van acabar de dinar

i van acompanyar a l'home elegant a casa seva.

A l'entrar a la casa, en Pere va veure a Joaneta,

la seva amiga novícia del convent de monges amb cremades.

L'home elegant era el pare de la Joaneta.

Al costat de la Joaneta estava la seva mare i una cunyada.

Els tunos estaven acabant de saludar a tota la família
que els rebia a la casa.

En Pere va veure a la seva amiga novícia, Paulina

i altres veïns i veïnes del poble.

Quan en Pere va veure a les dues novícies,
Va entendre que el seu pla per treure-les del convent de monges
havia funcionat molt bé.

Les amigues novícies no reconeixen a Geminita.
Recorda, estimat lector,
que en Pere es feia anomenar Geminita al convent.

És normal que ni la Paulina ni la Joaneta reconeixen a en Pere.
en Pere havia canviat molt el seu **aspecte físic**
des de l'última vegada que es van veure al convent.

Al convent, en Pere tenia el cabell llarg,
la pell blanca, cara de nen,
caminava encorbat i vestia com una monja.

En Pere havia canviat molt amb el grup de tunos.
Tenia el cabell curt, la pell morena,
portava bigoti, **caminava dret**
i vestia roba elegant de home.

Com veus, estimat lector, era impossible que les novícies
Poguessin reconèixer a en Pere que vivia en el convent.
Ara tenia 18 anys.

Oh, el que va patir en Pere aquell dia!
En Pere veia a les seves amigues i no podia dir qui era de veritat.
Es va esforçar molt per guardar el seu secret.
I va tenir moltes oportunitats per explicar-s'ho.

L'aspecte físic o l'aparença és el que els altres veuen de tu. La roba, els trets físics, el cabell o l'altura són exemples de coses que tenen a veure amb l'aspecte físic d'una persona.

Caminar encorbat és caminar amb l'espatlla una mica corbada i el cap mirant cap avall.

Caminar dret és caminar amb l'espatlla recta i el cap elevat.

Va passar el dia tocant música, ballant i menjant.

I en Pere no va dir res.

Amagar el seu secret i aguantar tot el dia,
va ser una **gesta** major a la de **Juli Cèsar**
passant el riu Rubicón amb els seus soldats.

De fet, en Pere va superar la gesta
d'**Alexandre el Gran** a l'estret de Gibraltar.

Bé, en Pere tenia més mèrit que **Aníbal** al Pirineu i als Alps.

Fins i tot va superar el que havia fet **Hernán Cortés**
al cremar els seus vaixells a la guerra.

En Pere i els tunos van dormir en cases diferents.

En Pere va dormir a casa de la Paulina.

Aquella nit, en Pere va escriure una frase en un paper
i el va guardar en un sobre tancat.

L'endemà el va lliurar a la Paulina,
abans d'acomiar-se.

Cisquet (Pere Saputo):

- Paulina, et dono aquest sobre tancat
perquè li donis a la Joaneta
de part del nostre grup de tunos.

Una **gesta** és alguna
cosa que es fa amb
molt esforç i valor.
Alguna fet heroic.

En Pere li va lliurar la carta tancada a la Paulina.

Volia que la llegís més tard amb la seva amiga la Joaneta.

En Pere es va acomiadar de la Paulina i de la seva família
I va tornar a reunir-se amb els tunos
per seguir el seu camí cap a casa.

Així que els tunos van marxar del poble,
Paulina va anar corrents a casa de la Joaneta amb el sobre.

Joaneta va obrir el sobre i va llegir en veu alta el que deia:

Joaneta (llegint la carta):

- **Traïdores!**
Ja no em coneixeu!
No m'heu conegut!

Una persona és **traïdora** quan abusa de la confiança o lleialtat d'algú.

Les amigues es van quedar quietes i mudes després de llegir la carta.

Aquesta expressió significa que a les amigues els va sorprendre molt el contingut de la carta.

Joaneta:

- Aquestes paraules són de Geminita.

Paulina:

- Sí, però la carta me l'ha donat un estudiant de la tuna.

Joaneta:

- Doncs això significa que Geminita és un d'ells.

Paulina:

- Però si Geminita era blanca i maca.
I aquests nois, eren tots tan negres!
No sé qui pot ser...

Joaneta:

- Has notat que algun ens tractés malament?

Paulina:

- No.
Tots s'han portat molt bé.
Per què ho dius?

Joaneta:

- Ho dic perquè el tuno que ha escrit aquesta carta,
es queixa de nosaltres per no haver reconegut a Geminita.

Van estar pensant més estona qui podia ser Geminita.

Al final, cansada, Joaneta va dir:

Joaneta:

- Vaja, vaja amb Geminita.
Bé, tu no saps qui és i jo tampoc.

Si alguna cosa tenia que dir-nos Geminita,
que s'hagués explicat millor.

Les dues amigues van deixar de parlar del tema
per no **donar-li més voltes** i evitar tornar-se boges.

Donar-li voltes a alguna cosa significa estar pensant tota l'estona en alguna cosa.

Mentrestant, en Pere i els tunos
van reprendre el seu camí de tornada a casa.

En Pere guiava al grup pel camí a seguir.

Els tunos es van donar compte de la direcció que havia escollit:
la serra de muntanyes on s'havien conegut.

Quan van arribar al mateix lloc on es van trobar per primera vegada,
En Pere els va parlar:

Cisquet (Pere Saputo):

- Amics, companys i senyors:
en aquest lloc em vau trobar i en aquest mateix lloc em deixeu.
Bé, us deixo jo, millor dit.

Us dec molt per la vostra companyia
i per ensenyar-me una forma de vida
que m'ha ensenyat més coses
que la millor escola de filosofia de Grècia.

Sou unes persones honrades i generoses
i això és molt important per mi.
Seguiu caminant, que encara us queda camí
i no vull entretenir-vos més.

Pot ser que un altre any torni a aquest lloc
i us esperi el mateix dia i a la mateixa hora
que el dia que em vau trobar.
Però si això no passa, és perquè no he pogut venir.

Adéu, companys de la tuna;
el meu cor se'n va amb vosaltres.

Aquesta és una
expressió d'afecte que
significa que en Pere
estima als estudiants
de la tuna i els trobarà
a faltar.

Després de parlar, en Pere els va abraçar un a un.

Tuno 2:

- Cisquet, mira que hem viscut aventures junts, eh.
I gairebé no ens coneixem.

Siguis qui siguis de veritat,
per nosaltres has sigut un àngel
que ha guiat els nostres passos
i ens ha ensenyat moltes coses.
Has estat el nostre mestre i guia.

Et prometem que l'any que ve
Tornarem a aquest mateix lloc per trobar-nos tots junts.

I dit això, tots es van tornar a abraçar.
Abans de marxar, van menjar tots junts.
L'última vegada que menjaven amb en Pere Saputo.
Quan van acabar, se'n van anar cadascú pel seu camí.

Va ser un comiat llarg i emotiu.
Hi havia bona amistat entre ells.
S'estimaven.

Al final, els tunos van marxar sense saber bé qui era en Pere.
De camí cap a casa,
seguien discutint sobre el seu origen.

Tuno 3:

- Segueixo pensant que en Cisquet és el fill d'un gran cavaller.

Tuno 2:

- Sí.
Segur que abans de l'estiu va fer alguna entremaliadura i abans que l'inxampessin els seus pares, va decidir fugir i viure altres aventures.

Tuno 3:

- I ha estat tot l'estiu amb nosaltres, perquè aquesta vida tan divertida i **solta** és millor que la que porten els fills dels nobles, amb els seus horaris i obligacions.

Vida solta significa vida sense obligacions.

Tuno 1:

- Pot ser.
De totes formes, jo no sé si era aragonès, castellà o navarrès.
En Pere sabia imitar l'accent de moltes regions i ja no sé ni de quina província era.

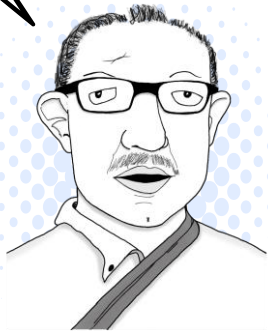
I així, parlant sobre en Pere, els tunos caminaven per la serra en direcció a casa seva.

En Pere es va quedar una estona assegut i sol,
recordant totes les seves aventures amb els tunos:
les entremaliadures que van fer, las donzelles a les que van divertir,
les dones casades a les que van entretenir,
las dones vídues a les que van consolar,
o les persones ximples de les que es van riure.

Per en Pere Saputo, viure aquelles aventures
va ser el més alegre i divertit que havia fet mai.

Informació d'en Pepenjuanes:

Juli Cèsar va ser un emperador molt important de l'imperi romà. Al segle 1 Abans de Crist, va decidir creuar el riu Rubicón amb el seu exèrcit per conquerir ciutats d'Itàlia.

Just abans de creuar el riu, Juli Cèsar va dir una frase molt famosa que avui dia segueix dient: "Alea iacta est". Aquesta expressió significa "la sort està tirada".

L'Estret de Gibraltar és la zona que separa Europa d'Àfrica, on s'ajunten el mar Mediterrani i l'oceà Atlàntic.

Hi ha moltes llegendes sobre l'Estret de Gibraltar perquè era una zona perillosa per navegar amb vaixells.

Una de les llegendes diu que **Alexandre el Gran**, rei de Macedònia el segle 2 Abans de Crist, va manar construir un camí a l'Estret de Gibraltar per unir Àfrica i Espanya.

Informació d'en Pepenjuanes:

Aníbal Barca va ser un soldat cartaginès del segle 3 Abans de Crist, que va guanyar moltes batalles i conquestes. Una de las històries més impressionants d'aquest conqueridor és que va anar amb el seu gran exèrcit des de Cartagena, a Espanya, fins a Cartago, a Àfrica. En aquell viatge va tenir que creuar els Pirineus i els Alps i lluitar en diverses batalles.

Hernán Cortés va ser un conqueridor espanyol. Va viatjar fins a Llatinoamèrica i quan volia conquerir Mèxic el 1521, va ordenar cremar els seus propis vaixells per evitar que algun soldat espanyol fugís. Aquesta història no se sap si és certa amb seguretat.